

هرگاه هلال رمضان را دیدید، روزه بگیرید و هرگاه هلال شوال را دیدید، افطار کنید؛ و اگر آسمان ابری بود و ماه را ندیدید، سی روز را کامل نمایید.

از عبدالله بن عمر رضی الله عنهما روایت است که می گوید: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمود: «إِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَصُومُوا، وَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَأَفْطِرُوا، فَإِنْ عَمَّ عَلَيْكُمْ فَأَقْدُرُوا لَهُ»؛ «هرگاه هلال رمضان را دیدید، روزه بگیرید و هرگاه هلال شوال را دیدید، افطار کنید؛ و اگر آسمان ابری بود و ماه را ندیدید، سی روز را کامل نمایید».

[صحیح است] [متفق علیه]

احکام شریعت هر یک اصل و اساسی دارند؛ به عنوان مثال اصل بقای شعبان می باشد و مادامی که شعبان سی روز تکمیل نشده است، کسی مکلف به روزه گرفتن نیست؛ مگر اینکه این ماه کامل شود یا هلال ماه رمضان دیده شود و به یقین دانسته شود که رمضان وارد شده است. به همین دلیل رسول الله صلی الله علیه وسلم روزه گرفتن ماه رمضان و اتمام آن را مقید به دیده شدن هلال ماه می داند. و در صورتی که مانعی برای دیدن هلال ماه وجود داشته باشد مانند هوای ابری یا مه آلود یا موارد مشابه، ماه شعبان سی روز محاسبه می شود چون اصل بقای ماه شعبان است و جز با یقین، به پایان یافتن آن حکم نمی شود. و قاعده این است که: «اصل، بقای موجود چنانکه بوده می باشد».

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/4549>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

